

Aan de hand van voorbeelden uit hun dagelijkse praktijk schrijven drie dierenartsen over diergezondheid in de vleesveehouderij. Om en om beschrijven John Campe, Piet De Meuter en René Bemers maandelijks vastgestelde ziektebeelden, uitgevoerde behandelingen en/of mogelijke preventie maatregelen.

Laag kopergehalte in het bloed van jonge dieren

Jongvee met blokvoetjes

Een drietal weken geleden belde een van onze klanten met een vraag over zijn kalveren. Zijn kalveren groeiden niet zoals andere jaren en de jonge dieren waren ook wat stijver in de beweging.

De veehouder had zelf op internet gezocht en daar gevonden dat kopergebrek precies de symptomen beschreef die hij zag bij zijn kalveren. Dit bedrijf was namelijk al bekend met krappe seleniumgehalten en aangezien we daar al in hadden gestuurd, leek het mij zinvol om hier toch wat nader onderzoek te doen.

Tijdens de visite controleerde ik samen met de veehouder het jongvee en wat opviel was met name de verdikking boven de kogels, zogenaamde blokvoetjes. Nadat de dieren in de kraal waren gedreven, heb ik van enkele dieren bloed getapt om zo het koper- en seleniumgehalte te bepalen.

Erg opvallend in de uitslag was het lage kopergehalte bij de kalveren. Gelukkig waren de kopergehalten bij de koeien wel op peil. Verder bleek het selenium ook nog aan de lage kant te zijn ondanks de bemesting met een seleniumhoudende kunstmest in het voorjaar.

Dit koppel runderen loopt op zandgrond en daar komen tekorten sneller voor en dus blijft het verstrekken van mineralen erg belangrijk. Ook het nemen van grondmonsters om zo de bemesting gericht te kunnen sturen kan voor vleesveehouders dus erg zinvol zijn. Hierdoor worden gezondheidsproblemen en mogelijk uitval van vee voorkomen.

De encyclopedie **kopertekort**

Koper (Cu) is een tweewaardig element en is belangrijk voor een goede gezondheid. Koper is onder meer nodig voor de ijzeropname, de bloedvorming, het haarkleed en de botten. Maar zowel een tekort als een overmaat aan koper kunnen klachten veroorzaken.

Bij een kopertekort zijn de symptomen een dof haarkleed met een zogenaamde 'koperbril', een slechte groei, 'blokvoetjes', een gedaalde eetlust, diarree, botontkalking en zelfs bloedarmoede. Bij overmaat aan koper zijn de symptomen: diarree, geelzucht (leverfalen), bloedwateren en zelfs sterfte.

De beschikbaarheid van koper uit vers gras is lager bij

hogere ruweiwitgehalten. Ook de aanwezigheid van zwavel, molybdeen en ijzer kunnen de opname van koper negatief beïnvloeden. De tekorten worden vaak het eerst bij de jongere dieren opgemerkt, omdat die voor de lichaamsopbouw een hogere behoefte hebben. Verstrekking van krachtvoer en eventuele mineralenmengsels die naar behoefte zijn samengesteld, kunnen veel leed voorkomen.

De lever is het opslagorgaan voor koper. Een leverbiopt geeft de koperstatus het beste weer. Indien uit deze biopten al een verlaagde koperstatus volgt, kan de bloedspiegel nog prima zijn. Het nemen van biopten en de analyse in laboratoria brengen echter meer kosten met zich mee en daarom wordt in de praktijk gekozen voor een veel eenvoudiger te nemen bloedmonster.

Begrazing in veenweidegebieden en in nattere natuurgebieden verhoogt het risico op het ontstaan van kopertekort.

